

بازگشت خشونت به عرصه فرهنگ

سالیان درازی بود که جوب و فلک بعنوان نماد تئیه خشونت آمیز از عرصه فرهنگ کشور رخت بر بسته بود و شیوه های جدیدتر بیش بندریج جایگزین روشهای قدیمی می گشت. اما آنچه اکنون مشاهده می شود متأسفانه بازگشت خشونت و روشهای خشونت آمیز به عرصه فرهنگ ما نژست. خبرهایی که در هیاهوی نظاهرات دانشجویان دانشگاههای مختلف کشور در اعتراض به حکم اعدام سید هاشم آقاجری گم شد، مؤید این بازگشت غم انگیز بود.

در غرب تهران آموزشگار دانش آموزی را چنان زیر مشت و لگد می گیرد، که مدیر و ناظم دانش آموز بخت برکنشته و تئیه و تحقیر شده را به بیمارستان منتقل می کنند و آموزشگار نیز با شکایت پدر دانش آموز از طریق کلانتری جلب و بازداشت می شود.

در دانشکده معماری دانشگاه ملی (شهید بهشتی)، استادی دانشجویی را که در ماه رمضان سیگار می کشید به دفترش می کشاند و او را با کمک فرد دیگری مورد ضرب و شتم قرار می دهد، بطوریکه این تعرض خشونت آمیز موجب شکستن بینی دانشجو می شود و کار به تحصن کوتاه مدت دانشجویان می کشد. البته استاد مزبور ضرب و شتم آشکار را تکذیب کرده و گفته است چون این دانشجو در ماه رمضان سیگار می کشیده من او را به دفترم کشاندم و او را نگاه داشتم تا حراست دانشگاه برسد!!

واقعاً به کجا می رویم؟ آنهایی که به ظاهر غم معیشت مردم را می خورند، در مورد سقوط فرهنگی و اخلاقی جامعه چه سخنی دارند و در این باره چه می گویند؟

فقر و بیماری

که بشر راست ضربتی کاری!
از نیاز و برزوز بیماری!
بی نصیب از دوا و بهمداری!
در مداواش پس گرفتاری!
نه کس از وی کند پرستاری!
کسار اویت ناله و زاری!
لیک دارو رسد به دشواری!
یک گران بایشد خریداری!
چه کند بسا حریف بازاری؟
نه زدارو فروش و عطاری!
که ندانند جز تبه کاری!
غم نگرده به روحشان طاری!
نیست قانون بر آن کسان جاری!
بند و بستش همی کند یاری!
چهره اش سرخگون ز خوشخواری!
گر به دزدان کنند سالاری!

آه از درد فقر و بیماری
نیست در دهر آفتی بدتر
چه بسا کس که زار و بیمار است
وای بر بیکن فقیر که هست
نه به درمانش جایی هست
درد اویت از دوا محروم
بر تش درد می رسد آسان
یا به کلی نمی تواند یافت
نیستش قدرت خرید از فقر
نه بایسد رعایتی زبزشک
حصر دارو به دست دزدان است
بینوا گسر زسی دواست سرد
دست در دست اقسویا دارند
هر که با صاحبان قدرت بست
خون انفراد را به شیشه کند
تنگ بر صاحبان قدرت باد

«ادیب برومند»

آثار سوء شایعه یک وابستگی!

از پیش از نیم سده گذشته تا کنون بسیار بوده اند، بازرگانان، کاسبان، و در دهه های اخیر صاحبان صنعت، که در کنار فعالیتهای سالم تجاری و صنعتی بخاطر اعتقاد به آرمانهای ملی دکتر مصدق و وابستگی به نهضت ملی و جبهه ملی ایران، در جامعه اعتبار مضاعفی یافته اند. یکی از این چهره های تابناک مبارزات ملی، شادروان حاج حسن شمشیری بود که مغازه مشهور چلوکبابی او در بازار زاینده خاخص و عام بود و وابستگی عمیق او به جبهه ملی ایران اعتبار اجتماعی او را دو چندان ساخته بود.

بر سر کار دهه های اخیر بشدت تکذیب می کند و با اصرار به مخاطبان خود، عموم مردم، می گوید که اگر فلان شخصیت سهامدار این کارخانه بود، کسی نمی توانست با پلمپ آن، یک واحد تولیدی را به آستانه ورشکستگی بکشاند، ضمن آنکه استفاده از ارز آزاد برای خرید ماشین آلات خود گواه دیگری است که این واحد به هیچ ششاعت سیاسی و حزب و دسته و گروه حکومتی وابسته نیست. این واحد تولیدی برای تأکید بیشتر آگاهی خود را با شعار "چو ایران نباشد تن من مباد" آغاز و با همان شعار آنرا ختم می کند.

راستی آیا کسی سنجیده است که چرا هواداری از دکتر مصدق و وابستگی به جبهه ملی و سایر جریان ها ملی گرا در متن جامعه چنان افتخار آمیز بوده و هست و شایعه وابستگی به یک شخصیت همواره در رأس کار حکومتی چنین آثار سوئی برای یک واحد ببار می آورد؟

پیروزی حزب توسعه و پیشرفت در انتخابات ترکیه

پیروزی گروههای سیاسی ملی-مذهبی (نامی که خوشان اعلام می کنند) در انتخابات پارلمان ترکیه با ۳۴ درصد رأی در دهه گان که می تواند بیش از ۶۰ درصد کرسی های پارلمان را تصاحب کند و در نتیجه با این اکثریت به روی کار آمدن نخست وزیر جدیدی بیاورد، در ایران بازتاب های گوناگونی داشت، جناح اقتدارگرا از پیروزی "اسلام گرایان" در ترکیه نامید و بدون اینکه به مقایسه ریش تراشیده و کراوات قرمز رنگ "رجب طیب اردوغان" با ظاهر خوششان بپردازند، آنرا نوعی پیروزی طرز فکر خود قلمداد کردند، غافل از اینکه گروه پیروز در انتخابات ترکیه پیشتر باها مواضع خودشان را در برابر نوع ارتباط قوانین اسلامی با حکومت اعلام کرده اند که با آنچه در ایران می گذرد تفاوت کلی و یا شاید نوعی تضاد داشته است. جناح اصلاح طلب هم پیروزی گروه مزبور را پیروزی تفکر خود اعلام کرد، در حالیکه این گروه در برابر جناح لائیک تعصب ترکیه به پیروزی نسبی رسیده و هدفش تعدیل حکومت است نه تعدیل و تفسیر از قوانین مذهبی برای حکومت.

همچنانکه این گروه بر آزادی های مذهبی و فردی در جامعه ترکیه و رعایت حقوق بشر در این موارد بیش از گروه لائیک تکیه و تأکید می کند. بهر حال همچنانکه در حکومت طالبان در افغانستان رخ داد روابط نزدیکتری با بین ایران و ترکیه در آینده نزدیک نمی توان انتظار داشت.

نشریه پیام جبهه ملی ایران
با کمک های مالی شما
هم اندیشان و خوانندگان
گرامی اداره می شود

نشریه داخلی
پیام جبهه ملی ایران

با یاد دکتر مهدی آذر

تهران - صندوق پستی: ۱۱۴۹ - ۱۵۸۱۵

E-mail: jebhemelliiran@yahoo.com